

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ២៤.អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ក្រមសីលធម៌នួប

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៨/១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យ ប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសុខាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/១១៩៧/០៦ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៧ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរំលូតកូន
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១១០០/១០ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងលើការប្រកបវិជ្ជាជីវៈឯកជនក្នុងវិស័យវេជ្ជសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និងជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៦/៣៨៩ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៦ ស្តីពី ការបង្កើតគណៈធូបកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៦៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៩៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីបែបបទនិង លក្ខខណ្ឌនៃការអនុញ្ញាតឱ្យជនបរទេសជាអ្នកវេជ្ជសាស្ត្រ អមវេជ្ជសាស្ត្រ និងជំនួយវេជ្ជសាស្ត្រ ប្រកបវិជ្ជាជីវៈឯកជនក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី០៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៣

**សម្រេច
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ**

មាត្រា ១.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងលើកកម្ពស់សីលធម៌ សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ ភាពសុចរិត ប្រសិទ្ធភាព វិន័យការងារ ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈរបស់រដ្ឋ និងជាពិសេសទទួលបានទំនុកចិត្តពីសាធារណជន។

មាត្រា ២.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅកំណត់អំពីក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈរដ្ឋក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា ៣.-

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះរដ្ឋបាលទាំងអស់ ដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រកប វិជ្ជាជីវៈរដ្ឋពីក្រសួងសុខាភិបាល។

មាត្រា ៤.-

វាក្យសព្ទសំខាន់ៗដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះមាននិយមន័យដូចខាងក្រោម៖

រដ្ឋបាល គឺជាដំណើរការដែលមានសញ្ញាបត្ររដ្ឋបាលចេញដោយក្រសួងសុខាភិបាលនៃព្រះរាជាណា- ចក្រកម្ពុជា ឬសញ្ញាបត្ររដ្ឋបាលចេញដោយគ្រឹះស្ថានសិក្សាដែលបានទទួលស្គាល់គុណភាពអប់រំដោយ គណៈកម្មាធិការទទួលស្គាល់គុណភាពអប់រំនៃកម្ពុជា។

វិជ្ជាជីវៈរដ្ឋ គឺជាដំណើរការផ្តល់សេវាថែទាំ ការគាំទ្រ ការផ្តល់ដំបូន្មានចាំបាច់ក្នុងអំឡុងពេល មានគភ៌ ពេលសម្រាល និងក្រោយពេលសម្រាល និងការផ្តល់សេវាសម្រាលដោយទទួលខុសត្រូវ រួមទាំងផែនការគ្រួសារនិងពន្យារកំណើត ការរំលូតប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ព្រមទាំងការថែទាំទារក ទើបនឹងកើតផង។

គ្រឹះស្ថានរដ្ឋបាល គឺជាដំណើរការដែលរដ្ឋបាលប្រើការងាររដ្ឋ ដូចជា មន្ទីរពេទ្យ មន្ទីរសម្ភព មណ្ឌល សុខភាព គ្លីនិក និងបន្ទប់ថែទាំកងផង ដែលមានការទទួលស្គាល់ឬការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរមាន សមត្ថកិច្ច។

ជំពូកទី២

ករណីយកិច្ចនិងការទទួលខុសត្រូវទូទៅរបស់រដ្ឋ

មាត្រា ៥.-

ដើម្បីសម្រេចករណីយកិច្ចនិងការទទួលខុសត្រូវទូទៅរបស់ខ្លួន រដ្ឋ៖

- ១- ត្រូវបំពេញការងារដោយមានការទទួលខុសត្រូវនិងមានគណនេយ្យភាព ហើយធ្វើការជាដៃគូជាមួយស្ត្រី ដៃគូគ្រួសារ និងអាណាព្យាបាលរបស់គាត់។
- ២- ត្រូវបំពេញការងារដោយគោរពតាមច្បាប់ បទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន គោលការណ៍ណែនាំជាតិ និងពិធីសារជាតិដែលទាក់ទងនឹងវិជ្ជាជីវៈឆ្មប។
- ៣- ត្រូវប្រតិបត្តិយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវឥស្សរភាពវិជ្ជាជីវៈ នៅគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់។
- ៤- ត្រូវចូលរួមអនុវត្តគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រជាតិឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនិងសហការគ្នាក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈឆ្មប ដើម្បីរួមចំណែកក្នុងការលើកកម្ពស់សុខភាពមាតានិងទារក។
- ៥- ត្រូវផ្តល់សេវាប្រកបដោយសុវត្ថិភាពនិងប្រសិទ្ធភាព ដោយមានគុណធម៌ អាកប្បកិរិយាល្អ សម្តីសុភាពរាបសា ត្រឹមត្រូវ និងយកចិត្តទុកដាក់។
- ៦- ត្រូវអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពខ្លួនជាប្រចាំ តាមរយៈការចូលរួមបណ្តុះបណ្តាលបន្ត ការស្រាវជ្រាវ ការទទួលព័ត៌មានបន្ថែមថ្មីៗ។
- ៧- ត្រូវអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈឆ្មបតាមរយៈការចូលរួមរៀបចំនិងកែលម្អពិធីសារជាតិ គោលការណ៍ណែនាំជាតិ និងបទប្បញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធ។
- ៨- ត្រូវគោរពជីវិត រាងកាយ កិត្តិយស និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់ស្ត្រី នៅពេលផ្តល់សេវា។
- ៩- ត្រូវគោរពការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈនិងបទប្បញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធនានា ដើម្បីរក្សាភាពជាឯកជន កិត្តិយស និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់ស្ត្រី។
- ១០- ត្រូវគោរពសិទ្ធិរបស់ស្ត្រីក្នុងការជ្រើសរើសឆ្មបនិងត្រូវជួយសម្របសម្រួលដល់ស្ត្រីក្នុងការជ្រើសរើសឆ្មបដោយឆន្ទៈរបស់សាមីខ្លួន។
- ១១- ត្រូវផ្តល់សេវាចំពោះស្ត្រី ដោយគ្មានការរើសអើងចំពោះពូជសាសន៍ ពណ៌សម្បុរ ភាសា ជំនឿ សាសនា និន្នាការនយោបាយ ដើមកំណើត ឋានៈសង្គម ធនធាន ឬស្ថានភាពដទៃទៀត។
- ១២- ត្រូវចូលរួមផ្តល់មតិដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់ស្ត្រី គ្រួសារ និងសហគមន៍ដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងការថែទាំសុខភាពមាតានិងទារក រាប់បញ្ចូលទាំងសិទ្ធិក្នុងការមានផ្ទៃពោះ។

មាត្រា ៦.-

ឆ្មបផ្តល់ឱសថតាមវេជ្ជបញ្ជានិងតាមគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល។

មាត្រា ៧.-

ឆ្មបត្រូវស្ថិតនៅជាមួយស្ត្រីមានគភ៌ដែលហៀបនឹងសម្រាល កំពុងសម្រាល ទើបសម្រាលថ្មីៗ និងទារកទើបនឹងកើត។ ក្នុងករណីមាតានិង/ឬទារកស្ថិតក្នុងស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់ ឆ្មបត្រូវផ្តល់សេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ផ្នែកសម្តីនិងថែទាំទារក ឬត្រូវធ្វើការសង្គ្រោះបឋមនិងបញ្ជូនទៅសេវាឆ្មបឬសេវាសមស្របផ្សេងទៀតតាមការចាំបាច់។

មាត្រា ៨.-

ឆ្មបដែលត្រូវបានអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចសុំឱ្យពិនិត្យឬប្រឹក្សាយោបល់ទាក់ទងទៅនឹងវិជ្ជាជីវៈឆ្មបតាមរយៈអង្គភាពនិងស្ថាប័ន ដល់ស្រ្តីជាជនសង្ស័យនិងជនជាប់ឃុំ ត្រូវជូនដំណឹងត្រឡប់ដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពីស្ថានភាពសុខភាពរបស់ស្រ្តី។

មាត្រា ៩.-

ដើម្បីអនុវត្តករណីយកិច្ចនិងការទទួលខុសត្រូវទូទៅរបស់ខ្លួនឱ្យបានល្អ ឆ្មប៖

- ១- មិនត្រូវធ្វើការងារណាដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ អាច់ឱនកិត្តិយស និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរដល់វិជ្ជាជីវៈឆ្មបឡើយ។
- ២- មិនត្រូវប្រើឥទ្ធិពលរបស់ខ្លួនដើម្បីទទួលបាននូវកិច្ចសន្យា បុព្វសិទ្ធិ សិទ្ធិប្រយោជន៍ពីអ្នកដទៃ។
- ៣- មិនត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើដែលមានទំនាស់ដល់ប្រយោជន៍ជាមួយនឹងគ្រឹះស្ថានឆ្មបក្នុងការបញ្ជូនស្រ្តីដើម្បីប្រាក់កម្រៃជើងសាប្តថ្លៃសេវាឡើយ។
- ៤- មិនត្រូវបំពេញការងារឆ្មបនៅទីសាធារណៈ លើកលែងតែក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់។
- ៥- មិនត្រូវចេញវិញ្ញាបនបត្រនិងលិខិតបញ្ជាក់ផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងវិជ្ជាជីវៈឆ្មប។
- ៦- មិនត្រូវទារថ្លៃសេវាសកម្រិតប្តូរផ្តល់ព័ត៌មានក្លែងក្លាយទាក់ទងនឹងកម្រៃសេវារបស់ខ្លួន។
- ៧- មិនត្រូវប្រើរហស្សនាមក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈឆ្មប។
- ៨- មិនត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មអំពីសេវារបស់ខ្លួនដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាល។
- ៩- មិនត្រូវបង្ហាញអត្តសញ្ញាណរបស់ស្រ្តីតាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈឬក្នុងគោលបំណងវេជ្ជសាស្ត្រឡើយ លើកលែងតែមានការយល់ព្រមពីស្រ្តីដែលជាសាមីខ្លួន។
- ១០- មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចេញវេជ្ជបញ្ជាទូទៅឬលក់ឱសថឡើយ។
- ១១- មិនត្រូវផ្តល់សេវាឬប្រឹក្សាយោបល់ក្រៅពីវិជ្ជាជីវៈឆ្មបដែលមិនស្ថិតនៅក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនឡើយ លើកលែងតែក្នុងករណីចាំបាច់ដែលត្រូវសង្គ្រោះបន្ទាន់។

មាត្រា ១០.-

ឆ្មបដែលមានតួនាទីក្នុងអាណត្តិជាប់ឆ្នោតឬតំណែងផ្លូវការណាមួយ មិនត្រូវប្រើតួនាទីនោះដើម្បីទាក់ទាញអតិថិជនឡើយ។

ជំពូកទី៣
ទំនាក់ទំនងរវាងរដ្ឋបាលនិងស្ត្រីឬអតិថិជន

មាត្រា ១១._

ក្នុងករណីដែលស្ត្រី គ្រួសារ ឪពុកម្តាយ អាណាព្យាបាល ឬអ្នកតំណាងស្របច្បាប់បដិសេធការព្យាបាលឬការថែទាំសុខភាព ឆ្លុះត្រូវគោរពតាមការសម្រេចចិត្តរបស់អ្នកទាំងនោះ តែត្រូវពន្យល់អំពីផលវិបាកនានាដែលអាចកើតមានឡើង។

មាត្រា ១២._

ឆ្លុះត្រូវជូនដំណឹងអំពីស្ថានភាពសុខភាពឬការវិវត្តនៃជំងឺដល់ស្ត្រី។ ការផ្តល់ដំណឹងដល់ស្ត្រី ដៃគូគ្រួសារ ឬតំណាងស្របច្បាប់ ត្រូវមានការយល់ព្រមពីសាមីខ្លួន។

មាត្រា ១៣._

ឆ្លុះអាចបដិសេធមិនផ្តល់សេវាឆ្លុះដល់ស្ត្រីណាម្នាក់ ដោយមានហេតុផលវិជ្ជាជីវៈឬហេតុផលផ្ទាល់ខ្លួនបាន លើកលែងតែក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់។ ប្រសិនបើសេវាឆ្លុះបានបដិសេធបែបនេះ ឆ្លុះត្រូវបញ្ជូនស្ត្រីទៅកាន់សេវាជំនួសផ្សេងទៀត។

មាត្រា ១៤._

ឆ្លុះដែលត្រូវពិនិត្យអនីតិជនឬអសមត្ថជនពេញវ័យ ត្រូវជូនដំណឹងដល់ឪពុកម្តាយ ឬអាណាព្យាបាល ឬអ្នកតំណាងស្របច្បាប់របស់ជននោះ ហើយឆ្លុះត្រូវស្វែងរកការយល់ព្រមពីអ្នកទាំងនោះនៅមុនពេលចាប់ផ្តើមផ្តល់សេវា។

ក្នុងករណីបន្ទាន់ដែលអាចគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិត ទោះបីជាមិនអាចធ្វើការទាក់ទងនឹងអ្នកទាំងនោះបានក៏ដោយ ក៏ឆ្លុះត្រូវតែផ្តល់សេវាជាចាំបាច់ដោយមានវត្តមាននិងការឯកភាពពីអ្នករួមការងារ។ ប្រសិនបើសាមីជនអាចបញ្ចេញមតិបាន ឆ្លុះត្រូវពិចារណាដល់មតិនេះ បើអាចធ្វើទៅបាន។

មាត្រា ១៥._

ឆ្លុះត្រូវផ្តល់ការការពារពិសេសចំពោះអនីតិជនឬអសមត្ថជនពេញវ័យ ប្រសិនបើអ្នកទាំងនោះមិនទទួលបានការថែទាំព្យាបាល ឬផលប្រយោជន៍ និងសិទ្ធិខាងសុខភាពបានត្រឹមត្រូវ។

ក្នុងករណីបែបនេះ ឆ្លុះត្រូវជូនដំណឹងដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចឱ្យបានឆាប់បំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

មាត្រា ១៦._

ឆ្លុះឬគ្រឹះស្ថានឆ្លុះត្រូវបង្ហាញតម្លៃសេវាទៅលើការពិនិត្យ ការពិគ្រោះយោបល់ ការថែទាំការព្យាបាល និងការផ្តល់សេវាដទៃទៀត។

ឆ្លុះបញ្ចាំងដល់អ្នកជំងឺអំពីតម្លៃនិងការចំណាយចាំបាច់ផ្សេងៗមុនពេលផ្តល់សេវា
លើកលែងតែក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់។

មាត្រា ១៧._

ក្នុងករណីមានគ្រោះថ្នាក់ក្នុងទីសាធារណៈ ឆ្លុះបញ្ចាំងត្រូវបោះបង់ស្រ្តីនិងទារកនោះទេ លើកលែង
តែមានបទបញ្ជាណាមួយពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចស្របតាមលក្ខខណ្ឌច្បាប់។

មាត្រា ១៨._

ឆ្លុះបញ្ចាំងត្រូវជ្រៀតជ្រែកក្នុងកិច្ចការគ្រួសារឬក្នុងជីវភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ស្រ្តីឡើយ បើពុំមាន
មូលហេតុវិជ្ជាជីវៈ។

ជំពូកទី៤

ទំនាក់ទំនងរវាងឆ្លុះបញ្ចាំងនិងសហគាតរៈ

រវាងឆ្លុះបញ្ចាំងអ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលដទៃទៀត

មាត្រា ១៩._

ឆ្លុះបញ្ចាំងត្រូវប្រឹងប្រែងទំនាក់ទំនងជាមួយសហគាតរៈ និងអ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលដទៃទៀត
តាមរយៈការជំរុញ ការគាំទ្រគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីជាផលប្រយោជន៍ដល់ការថែទាំសុខភាពសាធារណៈ
សុខុមាលភាពសហគមន៍និងកន្លែងធ្វើការ។

មាត្រា ២០._

ឆ្លុះបញ្ចាំងអនុវត្តករណីយកិច្ចរបស់ខ្លួន ដោយសហការជាមួយ ឬស្វែងរកដំបូន្មាន ឬសុំជំនួយពី
ឆ្លុះបញ្ចាំងដទៃទៀតត្រូវពេទ្យជំនាញតាមស្ថានភាពសមស្រប លើកលែងតែក្នុងករណីដែលការងារនោះផ្ទុយ
នឹងវិជ្ជាជីវៈឆ្លុះបញ្ចាំង។

មាត្រា ២១._

នៅពេលទទួលបានការប្រគល់ដើម្បីផ្តល់សេវាចំពោះស្រ្តី ដែលសហគាតរៈម្នាក់ទៀតបានផ្តល់
សេវារួចហើយ៖

- ឆ្លុះបញ្ចាំងត្រូវទទួលបានការយល់ព្រមជាមុនពីស្រ្តី
- ឆ្លុះបញ្ចាំងត្រូវទាក់ទងជាមួយឆ្លុះបញ្ចាំងមុន ដើម្បីស្វែងរកយោបល់ឬដំបូន្មាន មុននឹងបន្តផ្តល់សេវា
ក្នុងការពិនិត្យថែទាំដល់ស្រ្តី
- នៅពេលបញ្ចប់ការជំនួស ឆ្លុះបញ្ចាំងត្រូវបញ្ឈប់សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការជំនួសទាំងអស់
និងប្រគល់ព័ត៌មានចាំបាច់ផ្សេងៗដល់ឆ្លុះបញ្ចាំងមុន ដើម្បីនិរន្តរភាពនៃការថែទាំព្យាបាល។

មាត្រា ២២._

ឆ្លុះត្រូវគ្រប់គ្រងនិងទទួលខុសត្រូវលើនិស្សិតអន្តេរាសិកឆ្លុះដែលកំពុងបំពេញការងារក្នុងកន្លែងធ្វើការរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ២៣._

ឆ្លុះមិនត្រូវបង្កើតក្រុមឬបណ្តាញក្នុងគោលបំណងដើម្បីរើសអើងសហគាត្រៈឡើយ។

មាត្រា ២៤._

ឆ្លុះមិនត្រូវធ្វើអ្វីដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់ឆ្លុះណាម្នាក់ឡើយ។

**ជំពូកទី៥
ការប្រកបវិជ្ជាជីវៈឆ្លុះ**

មាត្រា ២៥._

ឆ្លុះអាចបោះពុម្ពអត្តសញ្ញាណផ្ទាល់ខ្លួននិងព័ត៌មានមួយចំនួនដោយសុចរិតទៀងត្រង់ដូចខាងក្រោមនេះ៖

- ១- នាមត្រកូល នាមខ្លួន គុណវុឌ្ឍិ លេខចុះបញ្ជីក្នុងគណៈឆ្លុះកម្ពុជា អាសយដ្ឋានប្រកបវិជ្ជាជីវៈ លេខទូរស័ព្ទ លេខទូរសារ អាសយដ្ឋានអ៊ីមែល គេហទំព័រ ថ្ងៃ និងពេលវេលាសម្រាប់ធ្វើការប្រឹក្សា។
- ២- នាមត្រកូលនិងនាមខ្លួនរបស់ឆ្លុះទាំងអស់ក្នុងក្រុម ប្រសិនបើឆ្លុះប្រកបមុខរបរជាក្រុម។

មាត្រា ២៦._

ការបញ្ជាក់មួយចំនួនដែលឆ្លុះឬគ្រឹះស្ថានឆ្លុះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យសរសេរនៅលើស្លាកកន្លែងធ្វើការមាន៖

- ១- នាមត្រកូលនិងនាមខ្លួន លេខចុះបញ្ជីឆ្លុះក្នុងគណៈឆ្លុះកម្ពុជា អាសយដ្ឋានប្រកបវិជ្ជាជីវៈ លេខទូរស័ព្ទ លេខទូរសារ អាសយដ្ឋានអ៊ីមែល គេហទំព័រ។
- ២- នាមត្រកូលនិងនាមខ្លួន និងលេខចុះបញ្ជីឆ្លុះក្នុងគណៈឆ្លុះកម្ពុជានៃឆ្លុះទាំងអស់ដែលប្រកបវិជ្ជាជីវៈនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឆ្លុះនោះ។
- ៣- តារាងកំណត់តម្លៃសេវាពិនិត្យសុខភាព។

មាត្រា ២៧._

ឆ្លុះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនៅស្ថាប័នឯកជន ក្នុងនាមជាឆ្លុះឯកជន។ ប្រសិនបើឆ្លុះធ្វើការនៅស្ថាប័នរដ្ឋផងនិងស្ថាប័នឯកជនផង ការងារឯកជនមិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់ការងាររដ្ឋរបស់ខ្លួនឡើយ។

មាត្រា ២៨._

ឆ្លុះដែលផ្តល់សេវា ហើយកំពុងមានបញ្ហាជាមួយស្ត្រីទទួលសេវា មិនអាចប្តូរសេវាជូនគណៈកម្មការរើសយកឡើយ។

ឆ្លុបដែលធ្វើការនៅគ្រឹះស្ថានឆ្លុបជាមួយគ្នា ឬជាញាតិលោហិតផ្ទាល់ ឬជាញាតិពន្ធក្នុង៣ថ្នាក់ របស់ឆ្លុប ឬមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងឆ្លុបដែលកំពុងជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងសកម្មភាពដាក់វិន័យ មិនអាច ជាសមាជិកគណៈកម្មការវិន័យឡើយ។

មាត្រា ២៩._

ឆ្លុបដែលជាសមាជិកគណៈកម្មការវិន័យត្រូវឯករាជ្យនៅក្នុងមុខងារ ត្រូវមានសមត្ថភាពក្នុង ការបញ្ជេញទស្សនៈពាក់ព័ន្ធនឹងការវិភាគនិងការស្វែងរកដំណោះស្រាយចំពោះករណីដែលត្រូវត្រួត ពិនិត្យ។

ឆ្លុបមិនត្រូវលម្អៀងក្នុងការបង្ហាញហេតុផលឬធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានពាក់ព័ន្ធ ចំពោះករណីដែល ខ្លួនត្រូវត្រួតពិនិត្យនោះទេ។

មាត្រា ៣០._

ឆ្លុបត្រួតពិនិត្យមិនត្រូវជ្រៀតជ្រែកឬកែប្រែការថែទាំព្យាបាលឡើយ លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិ ផ្ទុយពីនេះកំណត់ដោយច្បាប់។

មាត្រា ៣១._

ឆ្លុបត្រួតពិនិត្យត្រូវគោរពការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈតាមបទប្បញ្ញត្តិដែលបានចែង។ របាយការណ៍ឬ ឯកសារដែលមានសម្គាល់អត្តសញ្ញាណរបស់ស្ត្រីទទួលសេវាឬរបស់ឆ្លុបពិនិត្យថែទាំព្យាបាល មិនត្រូវ បង្ហាញដល់ស្ថាប័នដែលមិនពាក់ព័ន្ធឬសាធារណជនឡើយ។

**ជំពូកទី៦
បទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗ**

មាត្រា ៣២._

ឆ្លុបទាំងអស់ នៅពេលសុំចុះឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីគណៈឆ្លុប ត្រូវបញ្ជាក់នៅចំពោះមុខក្រុមប្រឹក្សា គណៈឆ្លុបរាជធានី ខេត្តថាខ្លួនបានយល់ដឹងច្បាស់លាស់ពីអនុក្រឹត្យស្តីពីក្រមសីលធម៌ឆ្លុបនេះរួចហើយ និងសន្យាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរថាគោរពតាមក្រមសីលធម៌នេះប្រកបដោយស្មារតីទទួលខុសត្រូវខ្ពស់។

មាត្រា ៣៣._

ឆ្លុបដែលផ្តល់សេចក្តីបញ្ជាក់មិនត្រឹមត្រូវឬមិនពេញលេញដោយចេតនា ធ្វើឡើងជូនក្រុមប្រឹក្សា គណៈឆ្លុប រាជធានី ខេត្ត អាចនាំឱ្យមានការចោទប្រកាន់ខាងវិន័យ។

មាត្រា ៣៤._

ឆ្លុបដែលឈប់ប្រកបមុខរបរប្រកបមុខរបរ ត្រូវជូនដំណឹងទៅក្រុម ប្រឹក្សាគណៈឆ្លុប រាជធានី ខេត្ត។ ក្រុមប្រឹក្សាគណៈឆ្លុបរាជធានី ខេត្ត ដែលទទួលបានព័ត៌មានពីការឈប់ឬ ការកែប្រែនេះ ត្រូវជូនដំណឹងទៅក្រុមប្រឹក្សាគណៈឆ្លុបជាតិ។

មាត្រា ៣៥._

សេចក្តីសម្រេចទាំងឡាយរបស់គណៈឆ្លបគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ក្នុងការអនុវត្តតាមអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវតែ មានមូលហេតុច្បាស់លាស់។

មាត្រា ៣៦._

ក្នុងករណីដែលមិនយល់ស្របនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាគណៈឆ្លបរាជធានី ខេត្ត ស្រុក ទទួលសេវាឬឆ្លបដែលផ្តល់សេវាមានរយៈពេល២ខែ ដើម្បីសុំឱ្យក្រុមប្រឹក្សាគណៈឆ្លបជាតិពិនិត្យសេចក្តី សម្រេចនោះឡើងវិញ។

**ជំពូកទី៧
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៣៧._

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ៣៨._

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង សុខាភិបាល រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកិច្ចការនារី រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវទទួល បន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៣

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តម លោកជំទាវឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា៣៨
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ